

چرا هر حادثه طبیعی در افغانستان به یک فاجعه انسانی بزرگ بدل می‌شود؟

اعلامیه حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان به دفاع از مردم زلزله‌زده شرق کشور

زلزله‌ی مرگبار روز یکشنبه ساعت ۱۱ و نیم در مناطق کوهستانی جنوب‌شرقی کشور، ولایت‌های کنر، ننگرهار و لغمان را به شدت تکان داد. زلزله‌ای با قدرت ۸ ریشتر که در اثر آن تاکنون بیش از یک‌هزار نفر کشته و سه‌هزار تن دیگر زخمی گردیده‌اند. این یکی از مرگبارترین فجایع طبیعی ده سال اخیر در افغانستان است. تنها در ولایت کنر، ده‌ها قریه و صدها خانه به طور کامل با خاک یکسان شده و هزاران انسان بی‌خانمان گردیدند.

افغانستان هفتمین کشور زلزله‌خیز جهان و سومین کشور آسیب‌پذیر از حوادث طبیعی است. در افغانستان هر بار یک فاجعه طبیعی به یک قتل‌عام انسانی تبدیل می‌شود. این نه صرفاً طبیعت، بلکه نظام‌های سیاسی ارتجاعی و ضدانسانی در افغانستان است که مرگ را بر مردم تحمیل می‌کنند. طالبان امروز و جمهوری دست‌نشانده دیروز، هیچ‌گاه برای نجات جان و بهبود زندگی مردم برنامه و اراده نداشته‌اند. آنها تنها مرگ، جهل، سرکوب و تباهی را بر جامعه تحمیل کردند.

مردم در افغانستان مجبور اند در خطرناک‌ترین نقاط زلزله‌خیز، با خانه‌های گلی و بدون کمترین معیار ساختمان سازی زندگی کنند. هیچ برنامه‌ای برای پیشگیری وجود ندارد و هیچ سازوکار مؤثر برای کمک‌رسانی پس از حادثه دیده نمی‌شود. در ولسوالی‌های کنر، پس از ریزش کوه، راه‌ها مسدود شدند و مردم با دست خالی و امکانات ابتدایی، کودکان و زنان را از زیر آوار بیرون می‌کشیدند، در حالی که طالبان تنها به صف کردن مردم برای نماز میت و «نماز زلزله» بسنده کردند! حتی به داکتران زن اجازه ندادند بیماران زن را مداوی کنند و این زنان زخمی در سکوت جان سپردند.

آری! طالبان نیرویی نیستند که مردم افغانستان انتظار کمک از آنان داشته باشند، بلکه خود عامل فاجعه‌اند. محیط زیست و طبیعت زیر سلطه نظام‌های ضدانسانی و بنیادگرا، از منبع حیات به ابزار مرگ تبدیل شده است. زلزله، خشک‌سالی، سیلاب‌ها و ده‌ها بلای دیگر طبیعی در افغانستان به مرگبارترین شکل رخ می‌دهد، زیرا ساختار سیاسی - اقتصادی کشور بر پایه غارت، عقب‌ماندگی و استبداد بنا شده است. حاکمان مزدور و ارتجاعی هرگز به فکر جان مردم نیستند. فقر، بی‌سوادی، خانه‌سازی‌های فرسوده، نبود آگاهی و نبود زیرساخت، همه محصول مستقیم سلطه‌ی طبقاتی و سیاسی این نظام‌های ضدانسانی است.

رفقا و مردم افغانستان!

نباید اجازه داد طالبان با دعا و فریب، خون هزاران زحمتکش افغانستانی را بپوشانند. ما باید این حقیقت را افشا کنیم: این مرگ طبیعی نیستند، این قتل‌عام سیاسی است که توسط طالبان به‌عنوان نمایندگان نظام منحن نیمه‌فئودالی - نیمه‌مستعمره بر مردم افغانستان تحمیل شده است.

کمونیست‌های راستین افغانستان باید در پیشاپیش طبقات و توده‌های کارگر و دهقان افغانستان این حقیقت را با صراحت مطرح کنند: سرنگونی سلطه امپریالیسم و ارتجاع و پایان دادن به ویرانگری آنان فقط از طریق برپایی انقلاب دموکراتیک نوین بر اساس استراتژی جنگ طولانی خلق ممکن و میسر است. جنگ خلق که میلیون‌ها توده به ستوه آمده را بسیج می‌کند تا برای دفاع از زندگی و آینده خود در مقابل دشمنان طبقاتی‌شان برخیزند. این امر بدون افشاگری سیاسی ممکن نیست. انقلابیون و کمونیست‌ها باید با جسارت اعلام کنند که قاتلان واقعی هزاران قربانی زلزله کنر، ننگرهار و لغمان طالبان‌اند و نجات مردم افغانستان تنها در گرو نابودی طالبان، سایر نیروهای ارتجاعی و حامیان امپریالیستی شان است.

زنده باد ایستادگی و مقاومت در برابر ارتجاع سیاه طالبانی!
زنده باد خلق زحمتکش افغانستان!
پیش به سوی انقلاب دموکراتیک نوین و سوسیالیسم!

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان

۱۱ سنبله ۱۴۰۴